

April - Torben Thuesen, direktør for Specialpædagogisk Forlag

ALF 90 år - fødselsdagsberetninger

Bestyrelsen i ALF har bedt en række personer med tilknytning til Audiologopædisk Forening og/eller det audiologopædiske arbejdsområde om at skrive en lille fortælling til ALF. I april måned fortæller Torben Thuesen, direktør for Specialpædagogisk Forlag om livet som udstiller på Nyborg Strand.

Torben Thuesen, direktør for Specialpædagogisk Forlag

Og så var der udstilling i sal C!

Intet er som det var engang, heller ikke det liv som var omkring materialeudstillingen på Alf's efteruddannelses kursus på Nyborg Strand. Jeg ved hvad jeg taler om, for Special-pædagogisk forlag har deltaget med materialer der, siden det hele begyndte.

Min egen deltagelse begyndte i 1976, men også før den tid drog min far (bogtrykker Bendt Thuesen) hvert år af sted til Nyborg Strand, med bilen pakket med spil – tests - Jeg taler og læser og Fonologisk Vendspil.

De første år blev materialerne udstillet på flyglet, og så sad min far pænt i et hjørne og lyttede til alle foredragene – og derigennem fik han sin logopædiske oplæring.

Nyborg Strand var i 80'erne det ultimative mødested og vindue for Special-pædagogisk forlags udgivelser. Utallige er de produkter som over tid er blevet gjort færdige netop til denne udstilling, for at de kunne blive præsenteret, omtalt, beundret, kommenteret – og i det hele taget blive født som værktøj.

Vi var spændte på at komme af sted og for at få ”dommen,” og vi var opfyldt af inspiration, når vi kørte hjem efter 3 hårde dage.

For i de gode gamle dage var det et full time job at være på Nyborg Strand. De gode kursister var måske ikke så pligttopfyldende dengang. For de var praktisk talt besøgende ved udstillingsbordene hele dagen, og var vi ikke lige bundet til hal C og udstillingen, blev der holdt redaktionsmøder og ide –præsentationer i Bistroyen.

Mangen et godt spil eller screening er blevet beskrevet første gang i Bistroyen på Nyborg Strand, for året efter at være færdigproduceret. For her var mødestedet og træfpunktet mellem idémand og forlægger.

Efter aftensmåltidet var der altid mange som fandt sammen til en koldøl i samme Bistro, og måske var fagligheden nu kommet under pres som aftenen skred frem. Men så blev festligheden så meget større ved de små borde. Vi kendte hinanden og havde et hyggeligt samvær, ofte var det så igen de gode gamle dage, der blev mindet, og gamle anekdoter om fortidens koryfæer blev genfortalt. Jeg husker i den forbindelse en festlig aften hvor Bo Ege, Bent Aage Larsen, P. Juul Pedersen, Jørgen Eichen, Boye Beenfeldt og jeg selv var nået til den kloge konklusion, at i gamle dage, der var der virkelige enere og særprægede mennesker på Nyborg. ”Men nu er der ingen!” mente Bo Ege. ”Jo – nu er der jer!” kommenterede jeg – og den bemærkning kostede en omgang til hele bordet.

Der var tradition for, at alle udstillere samledes til en middag på den store festaften. Denne middag var yderst populær og flere tidligere medarbejdere fra de udstillende virksomheder kunne finde på at dukke op. Påførste udstillingsdag blev der valgt en middagskoordinator, som skulle tage sig af det praktiske.

Jeg havde fået opgaven dette år, og jeg havde i klar tale gjort opmærksom på, at vi mødes præcis kl. 19.00, og de, som kom for sent, skulle bøde med en flaske vin til bordet. Alle mødte op med nyvasket hår kl. 19.00 undtagen en ung juniorsælger fra et høreapparatfirma – han kom dappende 10 min. for sent. Ingen nåde, han skulle bøde med den første flaske vin – Nå ja – ok. Han var udstyret med et sprit nyt repræsentations kort, så det skulle nok gå. Han blev placeret med ryggen til betjeningen, og som den glade giver, skulle han så også have det første glas. Hvad han så ikke kunne vide/eller se, var at jeg havde bestilt en 5 liters super magnum flaske, som ikke mindre end to serveringsdamer måtte bære ind. Og da vores unge ven så den flaske, blev han helt bleg. Han sagde ikke meget under den middag, men bad til slut om at få flasken båret op på sit værelse, for så kunne han måske bruge den som fod til en standerlampe.

Dagen efter betroede han mig, at han stort set havde set fyresedlen ligge i bunden af flasken!! Han blev holdt på pinebænken til afregningens time – og så gjorde vi selvfølgelig som vi plejede – delte regningen ligeligt mellem os.

Nu om dage må vi indrømme at udstillings aktiviteterne på Nyborg Strand har mistet sin betydning – Internet og mails har erstattet meget informationsarbejde, og redaktionsmøder holdes andre steder – og så er kursisterne i dag meget mere fagligt disciplinerede, så der er længere mellem de festlige og farverige minder.

Men i gamle dage var vintrene også koldere og somrene varmere.

TT